Ах, сило творча, в глибині
Всевладно озовися,
Щоб барви свіжі та рясні
З-під пальців полилися!

Душа здригнулась лиш моя
І прагну все обняти.
Тебе, природо, знаю я,
Тож мушу упіймати.
Я вдячний, що із року в рік
Росту я в лад природі,
Що радості шумить потік
Там, де було безводдя.

Любов синовню привітай,
О всеплодюща мати!
В мільйонах бризків водограй
Без краю буде грати.

Мені вказала ти путі,
Мій розум окрилила,—
І в цьому вбогому житті
Горить безсмертя сила.